

9/10

บันทึกข้อความ

ห้องผู้ช่วยปลัดฯ (นายสุรพงษ์)
รับที่ กษ
วันที่ ๒๖ มี.ค. ๒๕๕๗ ๑๓.๓๓

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กองกลาง โทร. ๐ ๒๖๒๙ ๘๙๘๔

ที่ กษ ๐๒๐๑.๐๖/ ๑๓๒๔

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอนำส่งรายงานการศึกษา “แนวทางและข้อเสนอแนะการปฏิรูปเศรษฐกิจหลังข้ามผ่านวิกฤตการณ์เมือง”

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ด้วยประธานคณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง สถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นายอุทัย สอนหลักทรัพย์) ได้จัดส่งรายงานการศึกษา “แนวทางและข้อเสนอแนะการปฏิรูปเศรษฐกิจหลังข้ามผ่านวิกฤตการณ์เมือง” มาเพื่อพิจารณาตามที่เห็นสมควร ซึ่งรายงานการศึกษาดังกล่าว คณะทำงานฯ ได้ร่วมกับสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ ศึกษาทิศทางและแนวโน้มเศรษฐกิจไทย ปี ๒๕๕๗ โดยการลงพื้นที่ต่างจังหวัด และสังเคราะห์ข้อมูลเสนอในเวทีเสวนากลุ่มเฉพาะร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงผู้ประกอบการ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ สถาบันปัญญาภิวัฒน์ เพื่อรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ ดังรายละเอียดตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ เห็นสมควรแจ้งหน่วยงานในสังกัดเพื่อทราบและใช้ประโยชน์ตามที่เห็นสมควรต่อไป

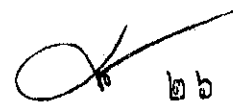

(นางสาวมาลิณี สุธิธรรัตน์)

ผู้อำนวยการกองกลาง

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ทราบ

ดำเนินการตามเสนอ

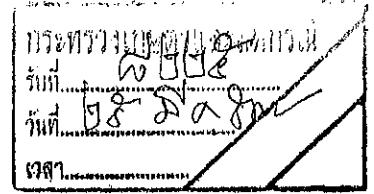
๒๖ มี.ค. ๒๕๕๗

(นายสุรพงษ์ เจียสกุล)

ผู้ช่วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รับที่
วันที่ ๒๖ มี.ค. ๒๕๕๗
เวลา

๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗

๑/๘

เรื่อง ขอนำส่งรายงานการศึกษา “แนวทางและข้อเสนอแนะการปฏิรูปเศรษฐกิจหลังข้ามผ่านวิกฤตการณ์เมือง”
เรียน ปลัดกระทรวงการเกษตรและสหกรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการศึกษา “แนวทางและข้อเสนอแนะการปฏิรูปเศรษฐกิจหลังข้ามผ่านวิกฤตการณ์เมือง”
จำนวน ๑๗ หน้า

ด้วยคณะกรรมการเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง สถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ตระหนักถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจ ทั้งที่เกิดจากปัจจัยเศรษฐกิจโลกชะลอตัวและจากปัจจัยความขัดแย้งทางการเมืองในประเทศ ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ โดยมีแนวโน้มว่าจะมีความยืดเยื้อและเกิดสัญญาณทางเศรษฐกิจไปจนถึงไตรมาส ๓ ของปี ๒๕๕๗ และหากจะรอรัฐบาลใหม่เข้ามาแก้ปัญหาผลกระทบทางเศรษฐกิจของประเทศ อาจใช้เวลาในการศึกษาปัญหา ทำให้การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจไม่ทันการณ์

ในการนี้ คณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง สถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ จึงได้ศึกษาทิศทางและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๕๗ โดยการลงพื้นที่ต่างจังหวัด และสังเคราะห์ข้อมูลเสนอในเวทีเสวนากลุ่มเฉพาะร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงผู้ประกอบการ ณ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เพื่อรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ

บัดนี้คณะทำงานได้สรุปผลการศึกษาและจัดทำเป็นรายงานการศึกษามา และขอจัดส่งมาให้ท่าน และ/หรือหน่วยงานของท่าน เพื่อพิจารณาตามแต่เห็นสมควรต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอุทัย สอนหลักทรัพย์)

ประธานคณะกรรมการเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง
สถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รายงานการศึกษา

“แนวทางการปฏิรูปเศรษฐกิจหลังข้ามผ่านวิกฤตการเมือง”¹

คณะกรรมการเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3 มีนาคม 2557

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญ

สืบเนื่องจากการที่ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองในประเทศ จนนำไปสู่การยุบสภาเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2556 แต่ความขัดแย้งก็ยังไม่สามารถยุติสถานการณ์การเมืองในประเทศ กลับทวีความยุ่งยากมากขึ้นจนมีผลกระทบต่อการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 ไม่สามารถเลือกตั้ง ส.ส. ได้ กว่า 28 เขต และแนวโน้มที่จะต้องมีการเลือกตั้งซ่อมอีกหลายครั้ง ซึ่งยังไม่ชัดเจนว่าจะสามารถเลือกตั้ง สส. ได้ครบเมื่อใด ส่งผลต่อการไม่สามารถเปิดประชุมสภาผู้แทนราษฎร ทำให้ไม่สามารถมีรัฐบาลเข้ามาบริหารประเทศไทยอย่างน้อยไปจนถึงต้นไตรมาสแรกในปี 2557 ขณะเดียวกันรัฐบาลรักษาการของนายกรัฐมนตรี ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นอกเหนือจะมีข้อจำกัดในการบริหารราชการแผ่นดิน ยังต้องเผชิญต่อกลุ่มผู้ต่อต้านจำนวนมาก และดูเหมือนปัญหาทางการเมืองจะทวีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เมื่อมีมือบขาวนาซึ่งยังไม่ได้รับเงินจากโครงการจำนำข้าวเข้ามาเกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ปัญหาวิกฤตการเมืองได้มีมาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2556 และมีแนวโน้มที่จะยืดเยื้อ ซึ่งยังไม่ทราบว่าจะไปจบลงอย่างไรและเมื่อใด ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นทั้งของผู้ประกอบการในประเทศ และนักลงทุนจากต่างประเทศ และยังส่งผลต่อความไม่แน่นอนของโครงการต่างๆ ของรัฐบาล เช่น พรก. เงินกู้สองล้านล้านบาท พรก. น้ำ 3.5 แสนล้านบาท ฯลฯ อีกทั้ง กระทบต่อการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมาย ขณะเดียวกัน ภาคเศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกและการเมืองในประเทศต่อเนื่องมาจากรายปี 2555 ส่งผลต่อภาคเศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก กระทบการส่งออกปี 2556 ขยายตัวติดลบเชิงดอลลาร์ร้อยละ 0.31 แต่ในเชิงเงินบาทติดลบสูงถึงร้อยละ 2.43 ซึ่งเป็นการติดลบในภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 1.3 ภาคเกษตร ร้อยละ 5.04 และอุตสาหกรรม การเกษตร ร้อยละ 6.93 ดังนั้นจากสภาวะการเมืองที่ไม่ชัดเจน อีกทั้งแนวโน้มสัญญาณการการเมืองจาก

¹ สรุปผลการศึกษาเวทีเสวนา เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2557

การมีเพียงรัฐบาลรักษาการ อาจต้องทอดเวลาเกินกว่าครึ่งปีแรกของปี 2557 จำเป็นที่จะต้อง มีการกำหนด
แนวทางการปฏิรูปเศรษฐกิจควบคู่กับการปฏิรูปการเมืองไว้ล่วงหน้า

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง
โดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยปัญญาวิวัฒน์ได้จัดให้มีการศึกษา "แนวทางการปฏิรูปเศรษฐกิจหลัง
ข้ามผ่านวิกฤตการเมือง" พร้อมทั้งจัดสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็นจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน
ภาครัฐ ภาควิชาการ และพรรคการเมือง เพื่อหาประเด็นสำคัญที่จะต้องมีการปฏิรูปเศรษฐกิจให้
ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม บริการ เกษตรกรรม ซึ่งรายงานฉบับนี้น่าจะเป็น
ประโยชน์ทั้งต่อพรรคการเมือง หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชน รวมทั้งรัฐบาลชุดใหม่ ซึ่งจะสามารถ
นำไปปรับใช้ในการบริหารประเทศได้ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

(1) เพื่อศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจของประเทศไทย อันเกิดจากปัจจัยภายนอกและปัจจัย
ภายใน

(2) เพื่อรับทราบความคิดเห็นจากบุคคลและหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อทราบถึง
แนวทางการปฏิรูปเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเศรษฐกิจ
ของประเทศ

(3) จัดทำรายงาน "แนวทางและข้อเสนอแนะการปฏิรูปเศรษฐกิจหลังข้ามผ่านวิกฤตการเมือง"
เพื่อจัดส่งให้ภาครัฐ ภาคการเมือง ภาคเศรษฐกิจ เพื่อนำไปพิจารณาในการจัดทำแผนการปฏิรูปและ
หรือการแก้ไขเศรษฐกิจหลังจากที่รัฐบาลเข้ามาทำหน้าที่บริหารประเทศ

1.3 ข้อจำกัดขอบข่ายของการศึกษา

(1) ระยะเวลาการศึกษาตั้งแต่เดือนธันวาคม 2556 – 3 มีนาคม 2557

(2) การศึกษาเฉพาะผลกระทบทางเศรษฐกิจซึ่งเกิดจากปัจจัยเศรษฐกิจโลกและปัจจัยการเมืองใน
ประเทศ โดยไม่ได้ศึกษารายละเอียดของปัญหา ปัจจัยตัวแปรต่างๆ และสาเหตุที่เกิดปัญหา เพียงแต่นำ
ตัวเลขผลกระทบทางเศรษฐกิจที่ได้จากหน่วยงานของรัฐ เช่น สภาพัฒนา ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนัก
เศรษฐกิจการคลัง สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

(3) ข้อเสนอแนะต่างๆได้มาจากการระดมความคิดเห็นของบุคคลที่เป็นตัวแทนของหน่วยงานของรัฐ ภาคการเมือง ภาคเอกชนและผู้ประกอบการ รวมถึงข้อมูลเชิงประจักษ์ และข้อมูลจากเอกสารต่างๆ

2. ข้อวิเคราะห์

2.1 เศรษฐกิจไทย ปี 2556

เศรษฐกิจของไทยในปี 2556 ได้รับผลกระทบทั้งจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและในช่วงปลายเดือนตุลาคมยังได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์การเมืองในประเทศจนถึงขั้นต้องมีการยุบสภาเมื่อ 9 ธันวาคม ขณะที่การเลือกตั้งก็ไม่สามารถจะทำได้ครบทุกเขต จนไม่สามารถมีรัฐสภาได้ โดยวิกฤตการณ์การเมืองในประเทศก็ยังยืดเยื้อและรุนแรงต่อเนื่องไปจนปี 2557 ส่งผลให้ สศช. ประกาศตัวเลขการขยายตัวทางเศรษฐกิจเหลือเพียงร้อยละ 2.9 จากประมาณการเดิมร้อยละ 4-5

ทั้งนี้ผลกระทบทางเศรษฐกิจซึ่งเกิดจากปัจจัยจากเศรษฐกิจโลก เห็นได้จากภาคการส่งออกมีการชะลอตัวถึงขั้นติดลบร้อยละ -0.31 คิดเป็นมูลค่า 228,529.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่ในเชิงเงินบาทติดลบถึงร้อยละ -2.43 เป็นการหดตัวในภาคอุตสาหกรรมร้อยละ -1.31 ภาคเกษตรกรรมและประมงร้อยละ -5.04 และภาคเกษตรอุตสาหกรรมติดลบร้อยละ -6.93 ขณะที่ภาคนำเข้าขยายตัวติดลบร้อยละ -0.4 สำหรับด้านการลงทุนรวมขยายตัวได้เพียงร้อยละ 1.6 แต่การลงทุนภาคเอกชนติดลบร้อยละ -1.9 โดยการลงทุนภาคเอกชนไตรมาส 4 ขยายตัวลดลงยต่ำสุดที่ร้อยละ -11.3 ต่ำสุดในรอบ 6 ปี ขณะที่ดัชนีการบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่ำสุดเพียงร้อยละ 0.2 เฉพาะไตรมาส 4 ติดลบถึงร้อยละ -4.5 ถือว่าต่ำสุดในรอบ 16 ปี อย่างไรก็ตามภาคการท่องเที่ยวโดยรวมยังสามารถขยายตัวได้ร้อยละ 19.6 จำนวนนักท่องเที่ยว 26.7 ล้านคน แต่ในช่วงไตรมาส 4 ขยายตัวได้เพียงร้อยละ 0.6

2.2 แนวโน้มเศรษฐกิจไทย ปี 2557

จากสถานการณ์การเมืองในประเทศซึ่งยืดเยื้อมาจากปลายปี 2556 และทวีรุนแรงมากยิ่งขึ้น ถึงแม้จะมีการเลือกตั้งไปเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ แต่ก็ไม่สามารถเลือกตั้งได้ถึง 28 เขต ส่งผลซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญจะต้องมี สส. ครบร้อยละ 95 จึงจะสามารถเปิดรัฐสภาเพื่อเลือกนายกรัฐมนตรีให้ได้ ภายใน 30 วัน ซึ่งค่อนข้างแน่นอนว่าจะไม่สามารถเลือก สส. ได้ครบภายในเวลาที่กำหนด ส่งผลให้เกิดสุญญากาศทางการเมืองโดยรัฐบาลยิ่งลักษณ์ รัฐบาลรักษาการของนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร มีข้อจำกัดในการบริหารประเทศและการใช้งบประมาณ ทั้งจากตัวบทกฎหมายและข้อจำกัด

จากกลุ่มต่อต้านรัฐบาล ทำให้กลายเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ อีกทั้งการส่งออกในปี 2557 อาจไม่สามารถขยายตัวได้ร้อยละ 5 อย่างที่ตั้งความหวังไว้ อันเป็นผลมาจากกรณีการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกซึ่งถึงแม้จะมีสัญญาณการฟื้นตัวแต่ภาคเศรษฐกิจจริงของประเทศผู้นำเข้ายังขาดความชัดเจน

ทั้งนี้สภาพัฒน์เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือ สศช. ได้ปรับตัวเลขการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2557 จะขยายตัวได้ร้อยละ 3.0-4.0 หรือเฉลี่ย ร้อยละ 3.5 จากที่ก่อนหน้านี้ ประเมินว่าจะเติบโตได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0 แต่ทาง ธนาคารแห่งประเทศไทยประเมินว่าหากไม่มีรัฐบาลเข้ามาบริหารประเทศภายในไตรมาส 3 เศรษฐกิจจะขยายตัวได้ต่ำกว่าร้อยละ 2.9 ขณะที่ภาคเอกชน เช่น ศูนย์วิจัย ธนาคารไทยพาณิชย์และธนาคารซีไอเอ็มบี ประเมินว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจปีนี้ อาจขยายตัวได้เพียงร้อยละ 2.4 โดยในครึ่งปีแรกอาจขยายตัวได้เพียงร้อยละ 1.0-1.5

แนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในไตรมาสหนึ่งอาจไม่สอดคล้องคลึงกับตัวเลขดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจในเดือนมกราคม 2557 ซึ่งพบว่ามีแนวโน้มหดตัวทั้งสิ้น เช่น การส่งออกติดลบร้อยละ -1.92 การนำเข้าติดลบร้อยละ -12.9 การลงทุนภาคเอกชนหดตัวร้อยละ 8.6 ส่งผลให้ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม (MPI) ติดลบร้อยละ -6.4 เป็นการหดตัวต่อเนื่อง 10 เดือน และกำลังการผลิตภาคอุตสาหกรรม (CUPU) เหลือเพียงร้อยละ 61.76 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้วถึงร้อยละ 22.9 นอกจากนี้การบริโภคภาคเอกชนติดลบร้อยละ -1.5 การท่องเที่ยวหดตัวเป็นครั้งแรกติดลบ -0.1 ยอดขายโดยรวมภาคอุตสาหกรรมติดลบร้อยละ -22.1 โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์และส่วนประกอบยานยนต์ เดือนมกราคมยอดขายติดลบถึงร้อยละ -54.44 ยอดขายภาคบริการติดลบร้อยละ 15-20 และคำสั่งซื้อของเอสเอ็มอีซึ่งอยู่ในภาคส่งออกติดลบร้อยละ -15 ซึ่งดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจจะล่อตัวลงดังที่กล่าวส่งผลกระทบต่อเนื่องไปในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ โดยเฉพาะด้านสภาพคล่องทั้งจากภาครัฐกิจและภาคประชาชน รวมทั้งเกษตรกรชาวนาซึ่งยังไม่ได้เงินจากโครงการจำนำข้าวกว่าหนึ่งล้านคน คิดเป็นเงินประมาณ 1.1 แสนล้านบาท ส่งผลให้สินเชื่อกว่าร้อยละ 9.2 ต่ำสุดในรอบ 4 ปี สินเชื่อภาคครัวเรือนเดือนมกราคมสูงถึง 9.4 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 81 ของจีดีพี

ทั้งนี้จากการที่เศรษฐกิจจะล่อตัวลงส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง ทั้งภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และภาคบริการ จากการสำรวจของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (สอท.) พบว่าผู้ประกอบการ SME กว่าร้อยละ 70 อยู่ในสถานะที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากผลประกอบการที่หดตัวถึงขั้นขาดทุน ขณะที่มหาวิทยาลัยหอการค้า ซึ่งได้จัดทำการสำรวจเอสเอ็มอีทั่วประเทศเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พบว่า ดัชนีกำไร

จากการดำเนินธุรกิจเอสเอ็มอี อยู่ในระดับขาดทุน ส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการ รวมถึงอาจเกิด NPL ในภาคการเงิน

ดังนั้นการแก้ปัญหาวิกฤติของประเทศอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ คงไม่ได้อยู่เฉพาะประเด็นทางการเมืองอย่างเดียว จำเป็นที่จะต้องมีการปฏิรูปเศรษฐกิจควบคู่ไปด้วย เนื่องจากเศรษฐกิจและการเมืองมีความเกี่ยวข้องกัน และต้องยอมรับว่าปัญหาการเมืองครั้งนี้ ส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดโอกาสการเข้าถึงเศรษฐกิจของภาคประชาชนฐานราก รวมทั้งปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันทั้งในภาคการเมืองและภาครัฐ โดยเฉพาะนโยบายประชานิยมของรัฐ ซึ่งบิดเบือนราคาและต้นทุนการผลิต ส่งผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการปฏิรูปเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการปฏิรูปการเมือง ซึ่งน่าจะเป็นทางออกของการแก้ปัญหาวิกฤติของชาติในครั้งนี้ได้อย่างยั่งยืน

3. ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศ

3.1 การปฏิรูปเศรษฐกิจให้ปลอดจากการครอบงำของภาคการเมือง

(1) พรรคการเมืองและรัฐบาลจะต้องไม่เข้าไปกำหนดนโยบายประชานิยม เพื่อบิดเบือนราคาสินค้าและต้นทุนของภาคเศรษฐกิจจริง ทั้งภาคอุตสาหกรรม บริการ เกษตรกรรม

(2) ต้องกำหนดเป็นกฎหมายให้รัฐบาลมีหน้าที่สนับสนุนการแข่งขันอย่างเสรี โดยไม่เข้าไปแทรกแซงราคาหรือต้นทุนของภาคเอกชน และต้องไม่สนับสนุนให้เกิดการผูกขาด เลือกประโยชน์ต่อธุรกิจใดธุรกิจหนึ่ง

(3) จะต้องมีการปฏิรูประบบการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐฯ ต้องมีความโปร่งใส ควรนำระบบ E-Auction มาใช้อย่างเป็นระบบ ไม่ให้มีการล็อกสเปกหรือฮั้วราคา โดยบุคคลภายนอกสามารถตรวจสอบทั้งการขอลูกเอกสารและเข้าถึงข้อมูลได้ทางอินเทอร์เน็ต

(4) ควรจะมีการปฏิรูประบบเศรษฐกิจให้ปลอดจากการครอบงำทางการเมือง เช่น นโยบายค่าจ้าง ควรให้เป็นไปตามกลไกตลาดและเป็นเรื่องของคณะกรรมการไตรภาคี ในด้านโทรคมนาคม การสื่อสาร รวมทั้งด้านกระจายเสียง-กิจการโทรทัศน์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเติบโต ทางเศรษฐกิจและพัฒนาประเทศ ควรสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรี อีกทั้ง การแก้ไขข้อบังคับที่สามารถให้ทุกกลุ่มธุรกิจมีโอกาสเข้าถึงการประมูล

✓(5) ต้องทบทวนโครงการรับจำนำข้าว เพราะหากดำเนินการต่อจะส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันในการส่งออกของข้าวไทย หากประสงค์จะช่วยเหลือเกษตรกรชาวนาควรหาวิธีการอื่นๆ ซึ่งไม่กระทบต่อโครงสร้างราคาและคุณภาพของสินค้าเกษตร

(6) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานจะต้องมีการศึกษา ทั้งเชิงพาณิชย์ การใช้ประโยชน์ และผลกระทบ ต่อหนี้สาธารณะของชาติ รวมทั้งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน โดยจะต้องผ่านการศึกษาของหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผ่านความคิดเห็นของทุกภาคส่วน

(7) การปฏิรูปไม่ให้เกิดการเมืองเข้ามาครอบงำภาคเศรษฐกิจ โดยเฉพาะเกี่ยวโครงการประชานิยม อาจจะต้องออกมาเป็นกฎหมายหรือให้ กกต. ออกเป็นข้อห้าม ว่าพรรคการเมืองหรือรัฐบาลจะสามารถ ดำเนินการได้ในระดับใด เช่น การที่พรรคการเมืองกำหนดนโยบายค่าแรงขั้นต่ำเป็นนโยบายหาเสียง

3.2 การปฏิรูประบบราชการไทยให้ปลอดจากคอร์รัปชัน

(1) การแก้ปัญหาการซื้อสิทธิขายเสียงในการเลือกตั้งอย่างเป็นระบบ ทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น ซึ่งเป็นรากเหง้าของการทุจริตในระบบราชการไทย ซึ่งการคอร์รัปชันส่งผลกระทบต่อต้นทุนทั้งทางตรงและทางอ้อมของภาคธุรกิจและภาคการผลิต รวมทั้งต่อความเชื่อมั่นด้านการลงทุน ลดประสิทธิภาพในการ ดำเนินธุรกิจและส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(2) การปฏิรูประบบราชการไทยและหน่วยงานของรัฐให้ปลอดจากการคอร์รัปชันต้องทำอย่างเป็น ระบบ มีหน่วยงานอิสระรับผิดชอบ ซึ่งต้องได้รับงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง เพราะ คอร์รัปชันเป็นต้นทุนของธุรกิจ มีผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขัน เห็นได้จากดัชนีขีดความสามารถใน การแข่งขันของไทยมีการลดลงต่อเนื่อง

(3) การให้มีหน่วยงานในรูปแบบของสำนักงานป้องกันคอร์รัปชันของราชการและรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้เป็นหน่วยงานสำหรับตรวจสอบมีระบบการตรวจสอบข้าราชการโดยเฉพาะ และเป็นหน่วยงานดูแล การบริหารโครงการลงทุนของหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ ให้เกิดความโปร่งใส สุจริตปลอดจากค่า ลินบนและการคอร์รัปชันในรูปแบบต่างๆ ซึ่งการแก้ปัญหาคอร์รัปชันจะทำให้ประหยัดเงินค่างบประมาณ และจะทำให้เกิดการใช้จ่ายเงินงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(4) การปรับเปลี่ยนบทบาทของ ปปช. ให้เป็นหน่วยงานตรวจสอบและพิจารณาคดี เฉพาะ คอรัปชันซึ่งเกี่ยวข้องกับนักการเมือง ซึ่งจะทำให้ปริมาณของปปช. ลดลง ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการ พิจารณาและลงโทษนักการเมือง

(5) การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการต่อต้านคอรัปชัน โดยให้มีระบบข้อมูลสำหรับประชาชนเข้าไปติดตามการเบิกจ่ายของภาครัฐ ทั้งด้านจัดซื้อ จัดจ้าง

3.3 การปฏิรูปรัฐวิสาหกิจให้ปลอดจากการเมือง

✓(1) รัฐวิสาหกิจที่ผ่านมา ทั้งประธาน กรรมการ รวมทั้งผู้บริหารระดับสูง ส่วนใหญ่ถูกแต่งตั้งมาจาก รัฐมนตรีหรือรัฐบาล ทำให้การเมืองเข้ามาครอบงำในรัฐวิสาหกิจ ขาดความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ

(2) การเข้ามามีอิทธิพลของการเมืองในรัฐวิสาหกิจ ทำให้ขาดหลักธรรมาภิบาล บางแห่งถูกใช้เป็น แหล่งหาผลประโยชน์ หรือเกื้อกูลให้กับพรรคการเมือง รวมทั้งพวกพ้องของนักการเมือง โดยเฉพาะเกี่ยวกับการ แปรรูปรัฐวิสาหกิจเข้าตลาดหลักทรัพย์ จะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการตั้งรัฐวิสาหกิจ มากกว่าผล กำไร

(3) รัฐวิสาหกิจบางแห่งถูกใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนนโยบายประชานิยมของพรรคการเมือง ทั้งการ จัดซื้อ จัดจ้างที่ไม่จำเป็น หรือการปล่อยสินเชื่อนอกธนาคารของรัฐ ให้กับกลุ่มผลประโยชน์ของนักการเมือง ทำให้ส่งผลกระทบต่อสถานะความมั่นคง และหรือผลประกอบการของรัฐวิสาหกิจ

3.4 การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและความยากจนของภาคเกษตรด้วยการปฏิรูประบบ เกษตรแผนใหม่

✓(1) การเพิ่มรายได้เกษตรกรอย่างยั่งยืน จะต้องเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร และประสัคต์ว์ รวมทั้ง ประมง ด้วยการให้มีการแปรรูป โดยเฉพาะด้านการส่งออกซึ่งพบว่าประมาณร้อยละ 76 อยู่ใน ภาคอุตสาหกรรม ขณะที่สินค้าเกษตร ประสัคต์ว์และประมง มีตัวเลขอยู่ในภาคส่งออกเพียงร้อยละ 9.94 โดยที่ผ่านมาราคามีการผันผวน ซึ่งปีที่ผ่านมาสินค้าเกษตร ส่งออกติดลบเชิงเงินบาทถึงร้อยละ -5.04 จำเป็นที่จะต้องพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรให้มีสัดส่วนที่สูงขึ้น จากปัจจุบันที่มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 7.57 ของการส่งออกทั้งหมด

✓(2) การมียุทธศาสตร์การแปรรูปสินค้าพืชเศรษฐกิจ จะต้องมีการเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม แบบคลัสเตอร์ เช่น อ้อยและปาล์มน้ำมันไปสู่พลังงานทดแทนรูปแบบต่างๆ หรือไบโอพลาสติก ขณะที่ยาง

จะต้องมีการพัฒนาไปสู่การแปรรูปลดสัดส่วนการส่งออกในรูปแบบที่เป็นวัตถุดิบให้มากที่สุด และข้าวควรส่งเสริมวิจัยในการแปรรูปให้เป็นอาหารสำเร็จรูปในรูปแบบต่างๆ เพื่อเพิ่มมูลค่า

(3) การปฏิรูปประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตร ทั้งด้านเทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และลดการใช้แรงงาน รวมทั้งการพัฒนาพันธุ์พืชและพันธุ์ประสุสัตว์ให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่และตรงกับความต้องการของตลาด

(4) การแก้ปัญหาขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตร โดยการให้มีการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาจากประเทศต้นแบบ เช่น ประเทศอิสราเอล จอร์แดนและไต้หวัน เป็นต้น

(5) การลดต้นทุนส่วนสูญเสียการควบคุมคุณภาพของสินค้าเกษตร รวมถึงการทำเกษตรสีเขียว ด้วยการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยและยาฆ่าแมลงที่ผลิตจากชีวภาพไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(6) การวางแผนการผลิตล่วงหน้าและการจัดโซนนิ่ง พื้นที่การเกษตรให้เหมาะสมกับพืชแต่ละชนิด โดยเฉพาะข้าวและยาง รวมทั้งมันสำปะหลัง และส่งเสริมความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม

(7) การส่งเสริมและพัฒนาเครื่องมือบริหารความเสี่ยงสินค้าเกษตร เช่น ตลาดล่วงหน้าสินค้าเกษตรรวมทั้งแนวทางการผลักดันตราสารอนุพันธ์สินค้าเกษตร เป็นต้น

(8) การให้มีระบบแบ่งปันผลประโยชน์เกษตรกรกับอุตสาหกรรม โดยแบ่งออกเป็นคลัสเตอร์ เช่น ข้าวกับโรงสี ชาวสวนยางกับอุตสาหกรรมแปรรูปยางแผ่นและยางแท่ง โดยจัดให้มีหน่วยงานของรัฐเข้ามารับผิดชอบร่วมกับภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกร โดยนำกรณีศึกษาสำนักงานอ้อยและน้ำตาลเป็นต้นแบบ

3.5 ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของเอสเอ็มอี

(1) การผลักดันส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรของ SME ให้มีการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายคลัสเตอร์ และโซ่คุณค่าเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมกับภาคการผลิต ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ การค้า การท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถแข่งขัน รองรับการผลิตเสรีของเออีซี

(2) จะต้องให้ SME เข้าถึงโอกาสของการเปลี่ยนแปลงภายใต้โครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ของภูมิภาค ซึ่งการค้าเสรีจะก่อให้เกิดการแข่งขัน รัฐจะต้องไม่เข้าไปแทรกแซงค่าจ้าง และต้องส่งเสริม SME ทั้งสิ้นให้เข้าใจบริบทของการเปลี่ยนแปลง

(3) การปรับเปลี่ยนบทบาทของธนาคารเอสเอ็มอีแบงก์ ซึ่งขาดความคล่องตัวในการปล่อยสินเชื่อ เนื่องจากติดอยู่ในระบบของการเป็น"ธนาคาร" โดยควรปรับเปลี่ยนเป็นสถาบันส่งเสริมสินเชื่ออุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งทำหน้าที่ในการปล่อยสินเชื่อภายใต้งบประมาณสนับสนุนของรัฐ

(4) ควรปรับบทบาท สสว. ให้เป็นหน่วยงานขับเคลื่อนและสนับสนุนส่งเสริมขีดความสามารถ แข่งขันของเอสเอ็มอีได้อย่างบูรณาการและหรืออาจนำมารวมกับสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นมาใหม่

3.6 การส่งเสริมพัฒนาการส่งออกและการส่งออกค้าผ่านแดนอย่างเป็นระบบ

(1) ควรจัดตั้งเป็น "สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการส่งออกและการค้าระหว่างประเทศ" โดยนำหน่วยงานต่างๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก รวมทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามาทำงานเชื่อมโยง บูรณาการทั้งด้านแผนงาน ยุทธศาสตร์และงบประมาณ

(2) การกระจายตลาดส่งออกและส่งเสริมการแปรรูปอุตสาหกรรมเกษตร ซึ่งปัจจุบันการส่งออกของไทยประมาณร้อยละ 50 พึ่งพิงอยู่กับสินค้าส่งออก เพียง 10 รายการ และร้อยละ 73 ของการส่งออกทั้งหมด พึ่งพิงอยู่กับตลาดหลักเพียง 6 ประเทศ ซึ่งทำให้ภาคการส่งออกของไทยขาดความเสถียร และมีความเสี่ยง

(3) การพัฒนาผู้ส่งออกทั้งด้านประสิทธิภาพจำเป็นที่จะต้องพัฒนาเชิงประสิทธิภาพการผลิตและ ต้นทุน ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม ด้านมาตรฐานและ NBTs ของประเทศคู่ค้า ด้านการเข้าถึงตลาด ด้านโลจิสติกส์ ด้านกิจกรรมทางการค้า รวมทั้งด้านจัดหาวัตถุดิบจากนอกประเทศโดยเฉพาะการขาดแคลนแรงงาน และผลิตภาพแรงงาน

(4) การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการส่งออกในกลุ่มรับจ้างการผลิต (OEM) และกลุ่ม SME ผู้ส่งออกสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร รวมทั้งส่งเสริมพัฒนาการค้า ขยายแดนทั้งด้านโลจิสติกส์เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน และการพัฒนาด้านขยายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจ

3.7 ส่งเสริมความเข้มแข็งของภาคอุตสาหกรรม ประเทศไทยภายใต้บริบทของการเปิดเสรีการค้า ภายใต้กรอบต่างๆ

(1) ต้องพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเพื่อเป็นแหล่งรองรับการจ้างงาน ในอนาคตทั้งที่มาจากระบบ การศึกษาและไหลออกจากภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรมจึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาความเข้มแข็งในการ รองรับแรงงาน ที่ในอนาคตจะไหลกลับจากภาคเกษตรรวมถึงแรงงานใหม่

(2) การปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมจำเป็นต้องปฏิรูปทั้งโครงสร้างอุตสาหกรรม ด้านสถาบันการศึกษา กฎหมายและภาษีซับซ้อนรวมถึงด้านสิ่งแวดล้อม

(3) การส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่แข่งขันได้ ส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียว รวมถึงด้านโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดต้นทุนการผลิต รวมถึงการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ เชื่อมโยงทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

(4) การส่งเสริมการลงทุนของนักลงทุนไทยทั้งรายใหญ่และเอสเอ็มอีให้สามารถไปลงทุนใน ต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะประเทศ CLMV และประเทศใกล้เคียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(5) การสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลด้านการลงทุนทั้งด้านข้อมูล ด้านอำนวยความสะดวกของนัก ลงทุน ด้านการเงิน รวมทั้งการพิจารณาภาษีซ้ำซ้อนของการนำกำไรกลับประเทศ

(6) การปฏิรูปการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่ง ต้องใช้เทคโนโลยีที่มีความซับซ้อนมากขึ้น

(7) การแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานของภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ และการปฏิรูป ประสิทธิภาพแรงงานไทยด้วยการยกระดับเป็นแรงงานทักษะสาขาต่างๆ โดยกำหนดคุณวุฒิวิชาชีพ ซึ่งจะ ทำให้ไม่จำเป็นจะต้องมีค่าแรงขั้นต่ำ ซึ่งภาคการเมืองจะได้ไม่นำไปใช้เป็นนโยบายหาเสียง

(8) การเพิ่มผลิตภาพแรงงานหรือ Productivity เนื่องจากแรงงานของไทยในอนาคตจะมีอัตรา ค่าจ้างที่สูง การเพิ่มผลิตภาพแรงงานจึงมีความสำคัญ

3.8 การปฏิรูปภาคการท่องเที่ยว

(1) การพัฒนาทัศนคติด้านการท่องเที่ยว หลังจากได้รัฐบาลชุดใหม่ จะต้องเร่งทำแผนกระตุ้นการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของไทยในสื่อต่างประเทศ รวมทั้งการจัดโรดโชว์ และการส่งเสริมการตลาดภาคท่องเที่ยวทั้งระบบ รวมถึงการจัด Theme Tourism รองรับเทศกาลต่างๆของไทย

(2) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการท่องเที่ยวของไทย ซึ่งตกไปอยู่ในอันดับ 3 ของอาเซียน โดยประเทศมาเลเซียได้แซงไทยขึ้นมาเป็นอันดับ 2 ซึ่งจะต้องเป็นการปรับทั้งระบบ ตั้งแต่สนามบินทั้งสนามบินหลัก และสนามบินในต่างจังหวัด รถแท็กซี่สำหรับนักท่องเที่ยวให้ต่างจากรถรับจ้างปกติ การดูแลแหล่งท่องเที่ยว การขึ้นทะเบียนร้านอาหาร ร้านค้าสำหรับนักท่องเที่ยว รวมทั้งจัดเกรดโรงแรมและอื่นๆ เพื่อให้ไม่ให้เป็นภาระเปรียบนักท่องเที่ยว

(3) การปฏิรูปแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรม ทั้งจากการสภาวะแวดล้อมซึ่งเกิดจากการรุกรานของชุมชน การจัดระเบียบหาบเร่แผงลอย ซึ่งรुकล้ำเข้าไปในพื้นที่ท่องเที่ยว รวมถึงการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวที่มีธุรกิจนอกระบบ หรือมีกลุ่มอิทธิพลทั้งจากคนไทยและต่างชาติ เข้าไปครอบงำ จนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพไม่กล้าเข้าไปในพื้นที่

(4) การท่องเที่ยวต้องเชื่อมโยงกับชายแดน ซึ่งประเทศไทยในฐานะเป็น HUB ของภูมิภาค นอกเหนือจากสนับสนุนให้เกิดความคล่องตัวด้านโลจิสติกส์ สำหรับสินค้า จะต้องส่งเสริมด้านนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศเพื่อนบ้าน ให้สามารถเข้าออกได้สะดวก รวมทั้งการทำ Single Visa สำหรับนักท่องเที่ยวจากประเทศที่ 3 รวมถึงการสร้างแหล่งท่องเที่ยวชายแดน และปรับปรุงส่งเสริมการลงทุน โรงแรมที่ทันสมัย และควรมีการทบทวนโรงแรมที่เป็น Casino Hotel ตรงตามชายแดนที่สำคัญของประเทศ

3.9 ปฏิรูปและแก้กฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน

(1) การพิจารณาแก้ไขกฎหมายซึ่งกฎหมายหลายฉบับของไทยที่ใช้ในปัจจุบัน เป็นกฎหมายที่ล้าสมัย ขัดแย้งกับการทำธุรกรรมด้านการค้า การลงทุน กฎหมายผังเมือง รวมถึงด้านโลจิสติกส์ ทั้งข้ามแดนและระหว่างประเทศ

(2) การแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องภาษีที่มีความซ้ำซ้อนและขาดความเหมาะสม โดยเฉพาะด้านผังเมือง รวมทั้งกฎหมายอิเล็กทรอนิกส์ การขอและต่อไปอนุญาตต่างๆ เช่น การขอใบอนุญาตนำเข้า การขอใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน มีความยุ่งยาก โรงงานบางประเภทต้องถึงขั้นรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ ทำให้เกิดความล่าช้าต่อภาคธุรกิจ

(3) ทบทวนและยกเครื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าว ซึ่งพบว่า การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวมีความยุ่งยากและล่าช้า และมีหน่วยงานของรัฐหลายกระทรวงเกี่ยวกับการควบคุมแรงงานต่างด้าวซึ่งมีความซ้ำซ้อนและขัดแย้ง และก่อให้เกิดคอร์รัปชัน

(4) การปฏิรูปภารกิจและการทำงานของหน่วยราชการต่างๆ รวมทั้งกฎเกณฑ์ข้อบังคับ จะต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงการค้าของโลก และเพื่อตอบสนองความต้องการส่งเสริมขีดความสามารถทางการแข่งขันของภาคเอกชน โดยเฉพาะเมื่อมีการเปิดเสรีทางการค้าในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการดูแลอัตราแลกเปลี่ยนไม่ให้มีการผันผวน

(5) การพัฒนาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน และการค้าข้ามแดน จะต้องมีการปฏิรูประเบียบข้อบังคับและกฎหมายให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเป็นศูนย์กลางหรือฮับของภูมิภาค รวมทั้งมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพิเศษชายแดนหรือการจัดตั้งเขตเมืองพิเศษชายแดน

(6) การปฏิรูปด้านกฎหมายยังเกี่ยวข้องกับการให้ภาคเอกชน สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทางการค้าต่างๆ ได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุ่มตลาด (ANTI – DAMPING) และกฎหมายว่าด้วยการครอบงำตลาด

3.10 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงโลจิสติกส์กับภาคการผลิตและประเทศเพื่อนบ้าน

(1) การเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานกับภาคโลจิสติกส์กับภาคเอกชนทั้งที่เกี่ยวข้องกับการค้า อุตสาหกรรม เกษตรและผู้ให้บริการโลจิสติกส์ทั้งในระดับภายในประเทศ ระหว่างประเทศ

(2) การเชื่อมโยงระบบขนส่งและโลจิสติกส์กับประเทศเพื่อนบ้านผ่านโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งที่มีอยู่ในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งการค้าชายแดนข้ามแดนในอนาคต จะมีบทบาทสำคัญ อีกทั้งการเปิด AEC จะส่งผลศักยภาพต่อการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของไทยในภูมิภาค

(3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สองด้านล้วนบาทอาจติดปัญหาด้านเทคนิคและกฎหมาย ไม่สามารถดำเนินการได้ แต่การพัฒนารถไฟทางคู่ทั่วประเทศและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ยังมี

ความสำคัญ รัฐบาลจะต้องจัดสรรงบประมาณให้ดำเนินการต่อไปซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการขนส่ง และยังเป็นการลดต้นทุนโลจิสติกส์ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(4) การพัฒนาการขนส่งในลำแม่น้ำสายหลัก เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำแม่กลอง รวมทั้งการพัฒนาท่าเรือชายฝั่งทั้งด้านฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามัน เพื่อส่งเสริมการขนส่งทางทะเล จะยังคงมีความสำคัญที่จะต้องมีการพัฒนาต่อเนื่องมากกว่า การไปพัฒนาท่าเรือในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ท่าเรือทวาย

(5) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งระบบรางและการขนส่งทางน้ำ จะต้องเชื่อมโยงกับภาคการผลิต ซึ่งหมายถึงอุตสาหกรรมและภาคเกษตร จำเป็นที่จะต้องมีการส่งเสริมการลงทุน ทั้งที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวบรวมและกระจายสินค้า (ICD) ศูนย์กระจายสินค้า หรือ DC รวมทั้งศูนย์ขนส่ง ตามแนวโครงสร้างพื้นฐานหลัก ทั้งในระดับประเทศและด้านชายแดนหลักที่สำคัญ ซึ่งจะต้องพัฒนาด้านศุลกากรและด้านชายแดนให้มีความเป็นสากล

(6) การทบทวนโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาล ซึ่งไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ใช้เงินลงทุนสูงและอาจไม่คุ้มค่ากับใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการไทย เช่น โครงการท่าเรือทวาย ควรส่งเสริมให้เป็นการลงทุนของภาคเอกชน รัฐบาลไม่ควรเข้าไปเป็นคู่สัญญาโดยตรง

(7) แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ข้อบังคับ รวมทั้งการเจรจากับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของการขนส่งข้ามแดนระหว่างประเทศ รวมถึงการเชื่อมโยงข้อมูลและเอกสาร เช่น ระบบ NSW : National Single Window Entry เพื่อให้การขนส่งสินค้าข้ามแดนระหว่างประเทศมีความสะดวก และส่งเสริมต่อการเป็นศูนย์กลางขนส่งของภูมิภาคของไทย

(8) การทำข้อตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งมีผลผูกพันต่อเศรษฐกิจและขีดความสามารถต่อการแข่งขันของเอกชน จะต้องมีการเปิดเผยข้อมูลก่อนทำการตกลงและการรับฟังความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

3.11 การปฏิรูปด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม ไทคอมมูนิตีและการวิจัยเพื่อการพัฒนา

(1) การปฏิรูประบบเศรษฐกิจ เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีระดับสูง รวมถึงส่งเสริม R&D ทั้งในภาควิชาการ และภาคอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ SME รวมทั้งภาคเกษตร ปศุสัตว์ และประมง

(2) การพัฒนาพันธุ์พืช-พันธุ์สัตว์ให้เหมาะสมกับพื้นที่และตรงความต้องการของตลาด โดยเฉพาะการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ (YIELD) ซึ่งพืชเศรษฐกิจของไทยค่อนข้างต่ำกว่าของประเทศเพื่อนบ้าน

(3) การส่งเสริมและพัฒนาการปรับแต่งพันธุกรรม (GMO) ซึ่งกำลังเป็นเทคโนโลยีใหม่ ซึ่งประเทศไทยจะต้องมีการศึกษาและให้ความรู้กับประชาชนและเกษตรกร ซึ่งประเทศต่างๆในโลกกว่า 50 ประเทศ ล้วนมีการปรับแต่งพันธุกรรมพืช (GMO) รวมทั้งหลายประเทศในอาเซียน เช่น มาเลเซีย เป็นต้น

(4) การส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีการวิจัยและพัฒนาทั้งด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยรัฐจะต้องมีงบประมาณสนับสนุน อีกทั้งต้องมีมาตรการการคลังเข้ามาสนับสนุน รวมถึงการส่งเสริมและช่วยเหลือในด้านการจดลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร

3.12 การปฏิรูปด้านการศึกษา

(1) การทบทวนและปฏิรูประบบการศึกษาทั้งระบบ ตั้งแต่ระดับประถมจนถึงระดับมหาวิทยาลัย รวมถึงการปรับคุณภาพ โดยการเทียบประสบการณ์การทำงาน เพื่อให้แรงงานนอกระบบการศึกษาสามารถปรับคุณภาพวิชาชีพเข้ากับระบบการศึกษา

(2) ส่งเสริมให้มีการศึกษาทั้งแบบสหกิจศึกษาและโรงเรียนในโรงงาน เพื่อเป็นการพัฒนาแรงงานระดับกลางในภาคอุตสาหกรรมให้มีทักษะสอดคล้องกับมาตรฐานของอาชีพศึกษา

(3) การพัฒนาศักยภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นสาขาการผลิตครูของประเทศ โดยเฉพาะสาขาวิทยาศาสตร์ สาขาอาชีพ และสาขาวิชาชีพอื่นๆ โดยเน้นเชิงคุณภาพมากกว่าปริมาณ

(4) การปรับเปลี่ยนหลักสูตรการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถมตอนต้น จนถึงระดับมัธยมศึกษา โดยหลักสูตรจะต้องมีความเป็นสากลสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกและภูมิภาค ซึ่งมหาวิทยาลัยจะต้องเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจ และความต้องการของตลาด

(5) ควรส่งเสริมหลักสูตรอาชีวศึกษาและหรือสาขาวิชาชีพเฉพาะ รวมทั้งสาขาเกษตรกรรม ปศุสัตว์และประมง รวมทั้งด้านบริการทั้งด้านการท่องเที่ยว โลจิสติกส์ ภาคบริการ และการค้ารายย่อย ซึ่งจะเป็นการสร้างผู้ประกอบการเอสเอ็มอี ซึ่งจะเป็นรากฐานของกรพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนของประเทศ

(6) ท้องถิ่นจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตรการศึกษา โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัย ราชภัฏต่างๆ ซึ่งจะต้องมีหลักสูตรหรือสาขาทางเลือกสอดคล้องกับวิถีชีวิต เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมของแต่ละชุมชน

3.13 การปฏิรูปตลาดทุนและตราสารหนี้

(1) ในประเทศที่พัฒนา ตลาดทุน ตราสารหนี้ และอนุพันธ์ ถือเป็นภาคส่วนเศรษฐกิจ และจะมีบทบาทความสำคัญในฐานะเป็นแหล่งระดมทุน ของภาคเศรษฐกิจ ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจไทยในอนาคต ตลาดทุนและตราสารหนี้รวมทั้งอนุพันธ์ทางการเงินในรูปแบบต่างๆ จะมีบทบาทและความสำคัญมากขึ้น ซึ่งประเทศที่พัฒนาแล้วตลาดทุนและตราสารหนี้ เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ควบคู่ไปกับภาคการผลิต จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิรูป

(2) การปฏิรูปแนวทางการปฏิรูปตลาดทุนไทย จะต้องเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ โดยเฉพาะความรู้พื้นฐานทางการเงิน ทั้งระดับการศึกษา ภาครัฐ ภาคประชาชน การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะ SME สามารถเข้าถึงตลาดตราสารหนี้ ในฐานะเป็นเครื่องมือระดมทุนเพิ่มสภาพคล่องและดอกเบี้ยต่ำแก่ธุรกิจ

(3) การพัฒนาตลาดเกษตรล่วงหน้า จะทำให้เกษตรกรไทยมีทางเลือก ที่จะผลิตหรือกำหนดราคาที่จะขาย อีกทั้งตลาดเกษตรล่วงหน้าจะเป็นเครื่องมือบริหารความเสี่ยงของราคาสินค้าเกษตร และทำให้เกษตรกรปลอดภัยจากการครอบงำทางการเมือง

(4) การส่งเสริมให้ประชาชนและภาคธุรกิจของไทย สามารถเข้าถึงตลาดทุนและตลาดการเงิน ซึ่งปัจจุบันการจดทะเบียนเข้าตลาดหลักทรัพย์ มีต้นทุนที่สูง อีกทั้งมีข้อจำกัดมากมาย ซึ่ง SME ไทย ไม่สามารถเข้าถึงได้ จึงควรให้มีสถาบันให้ความรู้ความเข้าใจต่อผู้ประกอบการอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้ภาคธุรกิจรายย่อยไทย สามารถเข้าถึงแหล่งเงินอย่างแท้จริง

3.14 การปฏิรูปมาตรการการเงิน การคลัง และการส่งเสริมการลงทุน

(1) การปรับเปลี่ยนมาตรการสนับสนุนภาคเอกชน ทั้งด้านการเงินและการคลังให้มีความเหมาะสม ตรงกับความต้องการและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเข้าถึงโอกาส ได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมาตรการทางการคลังส่วนใหญ่กำหนดโดย กระทรวงการคลัง เกี่ยวข้องกับภาษี

(2) มาตรการทางภาษีและดอกเบี้ยจะต้องให้ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีเข้าถึงได้ ซึ่งทุกครั้งที่มีความ ปัญหาทางเศรษฐกิจ มาตรการการลดภาษี หรือการส่งเสริมการลงทุนด้วยการลดภาษีต่างๆ ผู้ที่ได้รับประโยชน์จะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ ขณะที่ผู้ประกอบการรายย่อย เอสเอ็มอี เกษตรกร ภาคบริการไม่สามารถ เข้าถึงนโยบายดังกล่าวได้

(3) ดอกเบี้ยนโยบายมักไม่สอดคล้องกับดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน โดยสถาบันการเงินยังคง กำหนดอัตราดอกเบี้ยของผู้ประกอบการรายย่อย มีอัตราที่สูงการผู้ประกอบการรายใหญ่ (Prime rate) ซึ่ง ทำให้ต้นทุนของผู้ประกอบการของเอสเอ็มอีสูงกว่า และเสียเปรียบในด้านการแข่งขัน

(4) บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จะมีอัตราภาษีนิติบุคคลที่ต่ำกว่า SME ขณะเดียวกัน บริษัทขนาดใหญ่ทั้งของไทยและต่างชาติซึ่งได้รับการสนับสนุนการลงทุนจาก BOI กลับไม่ต้องเสียภาษี ทั้ง เครื่องจักร วัตถุดิบ และภาษีนิติบุคคล ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยของไทยเสียเปรียบ

(5) สำหรับการปฏิรูปด้านการลงทุน ควรปรับบทบาทของ BOI ในการทบทวนการลงทุนจาก ต่างประเทศ ควรเน้นโครงการที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ หรือลงทุนสูง ไม่ควรส่งเสริมโครงการที่จะเข้ามา แข่งขันแย่งตลาดทั้งในประเทศและตลาดส่งออก ของผู้ประกอบการไทย

(6) สำนักงานส่งเสริมการลงทุนไม่ควรสนับสนุนโครงการของนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งใช้แรงงาน จำนวนมากหรือใช้วัตถุดิบในประเทศ หรือใช้ทรัพยากรในประเทศโดยไม่มีการเพิ่มมูลค่า รวมถึงไม่ควร ส่งเสริมโครงการซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

(7) ส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศของนักลงทุนไทย โดยเฉพาะการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศในอาเซียนอย่างจริงจัง มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยได้ประโยชน์จาก การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือ AEC ซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการบูรณาการทั้ง BOI กระทรวง พาณิชย์ กระทรวงต่างประเทศ ซึ่งการส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศจะต้องครอบคลุมทั้งด้านข้อมูล ข่าวสาร การหาหุ้นส่วน ด้านการตลาด แหล่งเงิน และอื่นๆ ซึ่งลำพัง BOI คงทำได้ไม่หมด

3.15 การปฏิรูปสื่อมวลชน

(1) ในการเพิ่มเนื้อที่ของสื่อมวลชน ที่เป็นวิทยุและโทรทัศน์ โดยเพิ่มสัดส่วนเวลาในการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง การมีส่วนร่วม การต่อต้านคอร์รัปชัน และเกี่ยวกับผลเสียของการขายเสียงทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น

(2) การปฏิรูปสื่อมวลชนในลักษณะที่จัดตั้งเป็นองค์กรคล้าย "สภาทนายความ" โดยให้สื่อมวลชนทุกแขนงที่เป็นของเอกชน จะต้องเป็นสมาชิกเพื่อที่จะให้มีการนำเสนอข่าวในทุกด้าน ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองและนักการเมือง ไม่ให้เกิดการได้เปรียบหรือเสียเปรียบ อีกทั้งควบคุมไม่ให้สื่อมวลชนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องแสวงหาผลกำไรจนเกินควร จนละเลยในการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชน

(3) การปฏิรูปสื่อมวลชนของรัฐ ให้เป็นสื่อของประชาชนอย่างแท้จริง โดยจะต้องมีกฎหมายหรือข้อบังคับที่จะต้องเป็นสัดส่วนเวลาสำหรับการประชาสัมพันธ์งานของรัฐบาล ขณะเดียวกันก็ต้องมีสัดส่วนเวลาประชาสัมพันธ์ของพรรคฝ่ายค้าน และรายการที่เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจด้านการเมือง รวมถึงการทุจริตคอร์รัปชัน การไม่ขายเสียงเลือกตั้งและกิจกรรมอื่นๆ และการเสนอข่าวตรงตามข้อเท็จจริง